

MAGIA MATERII

Materia od zawsze była dla człowieka czymś więcej niż tylko tworzywem użytkowym — obdarzano ją znaczeniami, emocjami, opowieściami. Przedmioty stawały się więc amuletami, talizmanami, znakami pamięci, pomostami między światem fizycznym, a duchowym. Wraz z rozwojem cywilizacji zmieniały się jednak nasze potrzeby i oczekiwania, a materia stopniowo traciła aurę sacrum na rzecz narzędzi, technologii, produkcji.

Dziś — w epoce cyfrowej, zdominowanej przez obrazy, dane i symulacje — powraca pytanie fundamentalne: co sprawia, że materia nadal może nas poruszać? Że staje się dla nas znacząca, wyjątkowa? Jaka magia w niej ukryta sprawia, że potrafi stawić opór temu, co wirtualne i odzyskać swoje znaczenie i urok?

Bursztyn, którego organiczne pochodzenie, głębia światła i ukryte w nim inkluzje czynią substancją zawieszoną między czasem geologicznym a ludzką wyobraźnią, jest szczególnym przykładem materii, która przez tysiące lat zachowała swoisty magnetyzm. Ale jak dziś, w świecie zdominowanym przez technologię, postrzegamy to, co naturalne? Jak odczytywać bursztyn, teraz, gdy materia staje się coraz częściej wirtualna, przetwarzalna, generatywna? Gdzie szukać jego wyjątkowości — w strukturze, procesach chemicznych i fizycznych, czy może w historii opowiedzianej przez twórcę?

Temat „Magia materii” sprowokować ma twórców do refleksji nad współczesną relacją z tworzywem, do twórczych poszukiwań tych wyjątkowości – tej magii materii, do eksperymentowania na granicy rzemiosła, sztuki i technologii, gdzie bursztyn może stać się nie tyle gotowym surowcem, ile polem badań — materiałem otwartym na dekonstrukcję i przekształcenie, na dialog z metalem, światłem, dźwiękiem, parametryczną formą czy algorytmiczną logiką.

Magia bursztynu ujawnić się może w reakcji na dotyk, temperaturę, ruch; w zestawieniach z materiałami syntetycznymi; w formach wykorzystujących druk 3D, fotogrametrię, AI czy rozszerzoną rzeczywistość.

„Magia materii” to także pytanie o samą definicję materiału: czy może nim być światło? Cień? Dźwięk? Dane? Intencja? Czy bursztyn musi pełnić rolę stabilnego elementu, czy może stać się modułem, efemerycznym komponentem, punktem rozpoczęcia procesu, który zmienia się w czasie?

Zachęcamy do odważnych poszukiwań formalnych i conceptualnych, do badania istoty struktury, rozkładu, łączenia, transformacji, do łamania klasycznych hierarchii między tym, co naturalne i technologiczne, miękkie i twarde, trwałe i efemeryczne, do redefinicji tradycyjnego postrzegania biżuterii.

Oczekujemy projektów, które nie tylko zdobią, lecz komunikują, zapisują, transformują. W których znaczenie rodzi się między materią a człowiekiem — w doświadczeniu, geście, relacji. Które ukażą współczesną magię bursztynu i jego potencjał przyszłości.